

- ۱ - حد نصاب فنی و اقتصادی اراضی کشاورزی (زراعی و باغی) موضوع ماده (۱) قانون جلوگیری از خرد شدن اراضی کشاورزی و ایجاد قطعات مناسب فنی، اقتصادی - مصوب ۱۳۸۵ - مساحتی از اراضی مذکور است که به عنوان یک واحد تولیدی و با توجه به شرایط اقلیمی، الگوی کشت منطقه، ضوابط مکانیزاسیون، کمیت و کیفیت منابع آب و خاک، بهر موری مناسب از عوامل تولید، دارای توجیه فنی و اقتصادی می باشد.
- ۲ - حد نصاب فنی و اقتصادی اراضی کشاورزی در هر یک از استان های کشور مطابق جدول پیوست شماره (۱) این تصویب نامه که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، تعیین می شود. تبصره ۱ - تفکیک و افراز اراضی کشاورزی بالاتر از حد نصاب های فنی و اقتصادی مندرج در جدول موضوع این ماده به شرح زیر می باشد:
الف - اراضی با مساحت های (۲) تا (۵) برابر حد نصاب های مذکور در هر شهرستان ؛ حداقل (۲) برابر نصاب مذکور.
ب - اراضی با مساحت های بیش از (۵) تا (۱۰) برابر حد نصاب های مذکور در هر شهرستان ؛ حداقل (۵) برابر نصاب مذکور.
پ - اراضی با مساحت های بیش از (۱۰) برابر حد نصاب های مذکور در هر شهرستان ؛ حداقل (۱۰) برابر نصاب مذکور.
تبصره ۲ - حد نصاب های مقرر در بندهای فوق الذکر ناظر به تفکیک و افراز بوده و مانعی برای تجمع و یکپارچه سازی اراضی در رسیدن به حد نصاب های فنی و اقتصادی بالاتر نخواهد بود.
- ۳ - حد نصاب فنی، اقتصادی اراضی کشاورزی واقع در قطب های کشاورزی، موضوع قانون گسترش کشاورزی در قطب های کشاورزی - مصوب ۱۳۵۴ - با اصلاحات بعدی آن، تابع حد نصاب های مقرر در آن قانون می باشد.
- ۴ - حد نصاب فنی و اقتصادی اراضی کشاورزی که در قالب نظام های بهره برداری از قبیل شرکت های تعاونی تولید، کشت و صنعت، سهامی زراعی و واگذاری های هیئت های هفت نفره، تشکیل شده و مورد بهره برداری قرار گرفته اند، به همان میزان مساحت اولیه در هنگام تشکیل، ثبت یا واگذاری می باشد، مگر اینکه قبل از ابلاغ این تصویب نامه به صورت قانونی تغییر یافته باشد.
- ۵ - حد نصاب فنی و اقتصادی اراضی کشاورزی که از این به بعد در قالب نظام های بهره برداری از قبیل شرکت های تعاونی تولید، کشت و صنعت و سهامی زراعی تشکیل می گردند به تفکیک استان به شرح جدول پیوست شماره (۲) این تصویب نامه که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، تعیین می شود.
- ۶ - حد نصاب فنی و اقتصادی اراضی موضوع فعالیت های کشاورزی اعم از گلخانه، دامداری، مرغداری، پرورش ماهی و سایر تولیدات کشاورزی و کارگاه ها و واحدهای صنایع تبدیلی، تکمیلی و غذایی کشاورزی که با رعایت قوانین و مقررات مربوط برای آنها موافقت اصولی و جواز تأسیس از سوی مراجع ذیربط صادر می گردد، تابع حد نصاب های مقرر در آیین نامه نصاب اراضی قابل واگذاری به فعالیت های مختلف در خارج از حرم شهرها و روستاها موضوع تصویب نامه شماره ۷۹۲۵۹/ت/۴۲۸۴۹ هـ مورخ ۱۳۹۰/۰۴/۱۵ و اصلاحات بعدی آن است.
- تبصره ۱ (الحاقی ۲۵/۰۹/۱۳۹۷) - وزارت جهاد کشاورزی پس از اجرای حداقل سی درصد (۳۰٪) طرح، بر اساس دستور العملی که توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می شود، دارنده جواز تأسیس را برای تفکیک و افراز و اخذ سند معرفی می کند.
- تبصره ۲ (الحاقی ۲۵/۰۹/۱۳۹۷) - مرجع صدور موافقت اصولی و جواز تأسیس مکلف است تعهد رسمی لازم (تنظیمی در دفاتر اسناد رسمی) را از دارنده جواز تأسیس اخذ کند تا در صورت امتناع وی از اجرای کامل طرح در مهلت تعیین شده و بهره برداری از آن، نسبت به ابطال موافقت اصولی و جواز صادر شده و اعلام موضوع به ادارات ثبت اسناد و املاک و سایر مراجع ذیربط اقدام نماید. همچنین مرجع صدور موافقت اصولی مکلف است اقدامات قانونی لازم را جهت ابطال سند مالکیت تفکیکی و اعاده به وضع سابق و اخذ خسارات مربوط به عمل آورد. رایبه هرگونه خدمات ثبتی از قبیل صدور سند مالکیت تفکیکی یا افرازی به این قبیل اراضی ممنوع است.
- تبصره ۳ (الحاقی ۲۵/۰۹/۱۳۹۷) - حد نصاب فنی و اقتصادی اراضی موضوع این بند که با رعایت قوانین و مقررات مربوط تا تاریخ لازم الاجرا شدن تصویب نامه شماره ۵۹۴۶۷/ت/۵۲۱۶۶ هـ مورخ ۱۳۹۵/۱۲/۱۵ به مرحله بهره برداری رسیده اند، تابع مساحت مندرج در پروانه بهره برداری آنها می باشد، ولو اینکه فاقد نصاب های مذکور باشند.
- ۷ - حد نصاب های مندرج در این تصویب نامه، ملاک عمل در آیین نامه اجرایی موضوع ماده (۶) قانون مذکور خواهد بود.